

AMICUL SCOALEI

Revistă Pedagogică-Culturală-Socială

Anul XI Cluj, 1 Februarie 1935 Nr. 2.

Redactor:

MARIAN SASU

BUJ Cluj / Central University Library Cluj

AMICUL ȘCOALEI

REVISTĂ PEDAGOGICĂ - CULTURALĂ - SOCIALĂ

Organ oficial al Revizoratului și Comitetului șc. din jud. Cluj

Redactor: MARIAN SASU

In noul an

Am pășit, cu ajutorul lui Dumnezeu, într'un nou an, care începe sub auspicii nu tocmai îmbucurătoare pentru pacea lumii. Păreră care se menține, cu toate pactele și aranjamentele liniștitoare dintre unele state.

Mă aflu de câțva timp sub obsesia unei lecturi asupra concepției lui Friedrich Nietzsche, acel titan al gândirii germane care a conceput „supraomul“. Am rămas în deosebi impresionat de o profeție făcută încă de acum 70 ani. Într'o lucrare a sa dela 1875, Nietzsche spune într'un loc: „Situția Europei în secolul care vine va reda omului virtuțile bărbătești, pentru că se va trăi într'un permanent pericol.“

Că situația Europei, în timpul de față, ne face să trăim într'un permanent pericol, nimic de spus altfel.

Că această situație ne-a redat totodată și așa zisele „virtuți bărbătești“, spre marea noastră regret trebuie să remarcăm că dacă Nietzsche nu s'a înșelat cumva de tot asupra acestui punct, cu siguranță că avem de înregistrat oarecare eroare de timp.

În astfel de împrejurări, e foarte firesc ca nesiguranta zilei de mâini să apese din greu asupra celor cari au răspunderea conducerii destinelor popoarelor. Și, alături de acești factori, toți ceilalți colaboratori mari și mici, în limita răspunderilor ce le impune poziția ocupată în angrenajul statului.

În ce privește poporul și statul nostru, undele eterului și ziarele ne-au adus cuvântul răspicat al Suveranului, rostit în ziua de anul nou la festivitatea dela palat.

„Nimeni în aceste zile nu și poate închipui că datoria de a conduce un popor, este o datorie ușoară“ — spune Majestatea Sa.

„Toți, și Eu cel dintâi, suntem conștienți de enormele greutăți și de marea sarcină care apasă asupra umerilor noștri.“

În continuare, Majestatea Sa Regele privește viitorul cu toată încrederea, bazând elaborarea întregii opere pe două puncte de sprijin:

„Un spirit nou va trebui să bântue această țară, un spirit: în care dragostea de economie adevărată, dragostea de muncă și de adevărat randament, va trebui să stea la baza oricărei acțiuni și oricărei creațiuni.“

În al doilea rând este Armata, pe care „astăzi — mai mult ca oricând — avem imperioasa datorie de a o întări.“

„Trebuie să fim tari, ca să putem menține pacea prin orice mijloace, chiar și prin forță.“

Acest apel îl adresează Regele nostru întregului Său popor, nu numai colaboratorilor imediați. Dorința Suveranului trebuie să găsească ecoul cuvenit în păturile cele mai largi, cu atât mai mult în lumea satelor. Se adresează mai ales Majestatea Sa față de cei cari sunt purtătorii de cuvânt, diriguitorii și îndrumătorii necontestăți în masele poporului.

Dacă ne concentrăm atenția în primul rând la pătura sătească, și e foarte firesc s'o facem, se cuvine să ne întrebăm care e factorul îndrumător. Cine sunt cei mai indicați să sădească și să propage acel „spirit nou“ în orânduirile poporului?

Cu toată stima pe care o port misiunii celorlalți factori din structura organismului de stat: administrație, finanțe, etc., și cu toată dorința de a nu atinge susceptibilitățile cuiva, ne oprim cu gândul la cel care este cu drept cuvânt sufletul și îndrumătorul spre mai bine al Satului: Învățătorul, alături de tovarășul său firesc, Preotul.

Dacă Leibnitz s'ar întoarce din lumea cealaltă, ar fi cu atât mai mult pus în situația de a spune cu tărie: „dați-mi școalele pe mână, ca într'un secol să schimb fața lumii.“ Această frază memorabilă îmi amintește însă de o altă, spusă de un coleg, care — aparținând unei națiuni ce nu se bizue pe lozinci ca „Deutschland über alles“ — se referă mult mai modest, numai la țărișoara noastră: „cerem să ni se dea tineretul și mijloacele necesare, ca în mai puțin de un deceniu să schimbăm sufletul Țării Românești, având cultul până la jertfă pentru Neam, Țară și Tron.“

În ce ne privește, subscriem fără rezerve alături de colegul nostru, ca unii ce gândim și dorim la fel. Cele spuse de el, concretizează dezideratele pe care le formulăm, în scris și prin viu graiu, la toate ocaziunile: să ni se dea posibilitatea morală și materială de a ne face pe deplin datoria.

Dar, misiunea noastră, nu se mărginește numai la formarea și pregătirea tineretului : instruirea și educarea generațiilor, dela silabisirea slovelor și până ce trec în a două școală a națiunii, Armata.

De-ar fi numai preocuparea acestui scop, și încă s'ar impune necesitatea de-a înrâuri asupra mediului social în care trăește și se dezvoltă tineretul. Dar, nu e numai atât.

Pe umerii noștri apasă sarcina de a veni în ajutorul întregii națiuni, căci în nădejdea zilei de mâine, nu trebuie s'o lăsăm pierdută pe cea de astăzi. În grijă de a făuri o soartă mai bună generației viitorului, nu trebuie să neglijăm pe cea a prezentului.

Și, Doamne, câte nu sunt de făcut în satele noastre !

Să nu mergem mai departe, și să luăm aminte la îndreptățitul strigăt de alarmă ce se desprinde atât de elocvent din recentul articol — publicat în coloanele acestei reviste — al unuia dintre cei mai însuflețiți colegi din județul nostru. Poporul nostru, mai presus de toate, are trebuință de „sănătate” trupească și sufletească.

Acesta e purul adevăr, bazat pe o tristă realitate.

Bolile sociale își urmează nestânjenite drumul lor distrugător în masele poporului nostru. Mortalitatea abia poate fi echilibrată de o natalitate apreciabilă.

În zădar ne-a lăsat strămoșul Juvenal pe „mens sana in corpore sano”, dacă noi nu înțelegem și nu aplicăm cum se cuvine acest adevăr cu caracter de dogmă.

Nu de mult, răsfoind o revistă, am dat de un articol — însoțit de ilustrații : „Omul cavernei.” Spre marea și dureroasa mea surprisă, am văzut îndată că nu era vorba de timpurile preistorice și nici de omul acelor timpuri, ci chiar de vremurile în care trăim și de țaranul român din vremurile noastre. Întâi, mi s'a umplut sufletul de cea mai adâncă revoltă și am căutat să văd cine ne necinstește Neamul cu atâta lipsă de menajamente, nădăjduind că e un strein.

Dar, autorul articolului era un Român și adevărul în care era înfățișată cruda realitate a fost mai tare decât sentimentul meu de revoltă.

E cu atât mai dureros, cu cât știm cu toții că războiul pentru desrobirea și întregirea Neamului a adus fărânimii noastre — prin cele două mari reforme sociale : împroprietărirea și votul obștesc — o situație incomparabil superioară celei anterioare.

Întru cât se resimte aceasta în starea materială și morală mai bună a săteanului nostru ?

Intru cât Statul, colectivitatea noastră națională, a înregistrat o schimbare în bine după cei 17 ani dela războiu ?

Cred de prisos să mai insist pentru noi, cari cunoaștem prea bine stările de fapte din viața satelor.

Suveranul nostru ne-a dovedit că le cunoaște tot atât de bine ca și noi și pentru asta ne-a adresat, mai mult sau mai puțin direct, cunoscutul apel din ziua de anul nou

Ave puternice motive s'o cred că învățătorimea română a înțeles, cea dintâi și încă de mult, îndreptățita dorință a Majestății Sale. Cât timp a fost pusă în condițiuni prielnice de a lucra, a dat maximul de randament al nobilelor sale eforturi.

Cuvântul Suveranului a trezit un adânc ecou în sufletele noastre și suntem convinși că ne vom învrednici să-l îndeplinim.

Vom fi împiedicați în activitatea noastră, croiă după cerințele vitale ale Neamului nostru și nu după utopiile celor cari plutesc cu mintea prin stratosferă ?

Ni se vor ridica bariere în cale de către cei preocupați de calculele meschine ?

Suveranul nostru ne-a mai ascultat strigătul de alarmă și în alte împrejurări — luându-l ca îndreptar chiar în orientările de ordin constituțional — pentru ca să avem cheazășia că ni-l va asculta când va ajunge „cuțitui la os“...

Spiritul de adâncă înțelegere al Domnului Dr. C. Angheliescu — ministrul nostru — sporește încrederea în forțele noastre.

Știm că ducem lupta pentru îndeplinirea cuvântului Majestății Sale în condițiuni morale și materiale din cele mai grele.

Mergem înainte însă, cu convingerea nestrămutată că ele vor fi ameliorate, pentrucă atingerea țelurilor superioare ale misiunii noastre o cer imperios și neîntârziat.

Constantin D. Munteanu.

Activitatea învățătoarelor

De multe ori am vrut să scriu și eu la revista noastră „Amicul Școlii“. N'am îndrăznit să fac acest debut, considerând că nu voi reuși să mi-se tipărească ceva. Oricât, un publicist — pe lângă fond — are formă, are stil, are vocabular ce-i face accesibilă lăfăirea în arena gazetărească.

Și cum spun îmi pusesem pofta în cui.

Dar... văzând cât de prietenește ne cheamă Redacția la colaborare, căci zice la pag. 2 pe prima copertă: „Primim bucuros colaborarea ori cărui învățător, care are un gând curat și-o vorbă cuminte pentru colegii săi” — mi-am luat inima'n dinți și trimit și eu aceste rânduri.

Sunt învățătoare și nu pot să scriu decât ceva din sfera activității noastre.

În sate ca și la orașe, noi, învățătoarele, depunem acelaș sacrificiu ca și colegii noștri. Alături de dâșii muncim; muncim și noi și scriem și noi pe cât putem.

Suntem aproape $\frac{1}{4}$ din totalul membrilor corpului didactic. Suntem — numericeste — și noi o forță, o cantitate. Numai că, sau nu activăm cât 'ar trebui, fie că munca noastră n'o evădentiază nimeni, destui că învățătoarele nu lasă urme prin activitatea lor; de ele nu se vorbește ca de colegii noștri: ba că X a făcut cor bisericesc; ori că Y conduce „Șoimii Carpaților“, etc., zic că activitatea noastră nu se cunoaște, deși — de multe ori — avem posibilitatea să n'trecem — spre binele școlii și neamului — colegii.

Ce avem anume de făcut?

1. *Portul național.* Naționalizează cu adevărat portul satului tău; fă să fluture iea și năframa națională și numele tău va fi cunoscut, dacă nu departe, cel puțin în jurul tău.

2. *Cantine școlare.* Cantinele școlare nu pot fi decât ale învățătoarelor. Ele pot să aducă clasele superioare să facă mâncarea; ele, ca aproape mame, îmbie pe orfani și pe săraci cum să-și mânânce porțioara de mâncare.

3. *Folklorul.* Din proprie experiență, pot să declar că poezia populară, cântecul bătrânesc și tot ce se poate numi folklor, nu poate fi cules mai complet de cât de învățătoare.

Iată dar că și aici avem alătea de făcut.

Rămân aici și dacă mi-se permite fac un călduros apel către colege ca să ne impunem și noi prin activitatea noastră.

Să activăm intens; colegile ce mânuie condeiul mai cu ușurință să ne dea concursul. Să ne arate ce-am înfăptuit și ce-am putea să mai înfăptuim în domeniul școlii. Prin revista noastră să ne ținem în curent, fiind singura corespondență ce ne stă la dispoziție.

Suntem și noi — învățătoarele — în numărul de 45000 membri ai corpului didactic primar, suntem zic, o cantitate. Și pe cât probăm, suntem o cantitate — calitativă iar nu neglijabilă.

Maria N. D. Marin, inv.

Tonicul recompenselor

Recompensa? Un tonic! În esență „tonic“ trebuie să fie, căci altfel n'ar avea niciun rost.

Tonic înviător pentru cel ce-a primit-o, tonic ademenitor pentru cel ce-o dorește — și trebuie s'o dorească oricine, spre binele tagmei.

Tonic? Da!

Insă numai atunci ne putem declara astfel, când acea recompensă s'a dat celui ce bine-a meritat-o. Altfel? Pentru cel ce-o primește, recompensa aceasta nu este decât încă o verigă în plus la lanțul mândriei; pentru cel ce-ar fi dorit-o, devine — în acest ultim caz — o otravă de care se ferește.

Dar de ce recompense e vorba?

Hm! Par'că-ți vine să zâmbești când îți pui asemenea înrebare.

E vorba de recompensele — morale bineînțelese — cari, din când în când, le primesc unii colegi.

Să nu ni se ia în nume de rău de către colegii recompensați că scriu acestea, deoarece și subsemnatul se'numără în categoria lor.

Nu iau — aci — nici apărarea celor mai mulți cari — deși nerecompensați — au produs și au creiat poate și mai mult pentru tagma lor și pentru școala neamului. Mărire lor!

Nu mă răsboiesc deci cu nimeni și nici chiar cu mine însumi; mă simt par'că în largul meu însă, când lovesc problema poezii, dar și fătis în acelaș timp.

Și iată la ce întrebări vreau să răspund:

I. Sunt necesare recompensele ?

Da ! Fără ele, cariera ar fi — cred eu — și mai monotonă ; inițiativele s'ar anihila.

Orice individ are orgoliul lui, orgoliu ce-i atât de necesar când e pus în slujba carierei și a tagmei.

Recompensa este acadeana — să-mi fie permisă această comparație — ce te momește ; este acadeaua ce te face să calci peste orice ; să-ți faci până la abnegație — chiar — datoria, pentru a ajunge s'o guști odață, căci pare a nu fi încă monopolizată.

II. Recompensa însă te desgustă ?

Ș'aci — ca la prima întrebare — acelaș afirmativ răspuns „da” ! Exemplificarea o fac, reproducând 2 cazuri.

I. Invățătorul X este un element bun ; cariera îi este mai scumpă ca orice. Bun coleg, entuziasmat dascăl. Pentru satul său vrea să rămână nemuritor. Ceiace alții credeau o imposibilitate, el realizează numai prin el. Adună ban lângă ban dela săteni ; își sacrifică și salariul său pe o lună și — minune — ridică un monument în amintirea eroilor ! O faptă care îi vorbește singură. Să eternizezi numele unor eroi — în timpuri critice și'ntr'un sat refractar oricărei inițiative — să ridici un asemenea monument — fie el oricât de modest — este cred, destul, ca să zici : „sunt învățător”...

Recompensa ? De bine de rău, i-a sosit și lui o „mulțumire ministerială” : i-a sosit un tonic l...

II. Invățătorul Y un alt element, nu tocmai atât de bun, dar cu noroc. La un cerc cultural, în toane bune și'n fața unor colegi poate ușor sugestionabil, ține o lecție practică. Mai la urmă, o conferință. Laudele colegilor, felicitările, aplauzele, cred că-i era destulă recompensă. Dar nu ; a fost propus și i-a venit și lui știi... ca să mai țină și alte lecții model — cel puțin la cercurile culturale dacă nu în clasa respectivă — i-a venit zic, aceiași „mulțumire ministerială.”

Cred că prin aceste 2 exemple m'am explicat mai mult decât doriām.

Revin acum și mă'ntreb : în asemenea împrejurări, recompensa mai e un tonic ?

Nu ! Hotărât „nu”. În asemenea cazuri, recompensa te desgustă. Și să nu fii socotit de rea credință dacă această problemă — tangențial măcar — o scarmăn aci.

Intrucât recompensele ca și pedepsele sunt ale noastre, căci pentru noi sunt create, ne luăm permisiunea a face următoarea propunere :

a) Celui recompensat să i se arate în detaliu faptele, creația, pentru care a fost medaliat.

Tradiționalul stil... „pentru activitatea școlară și extrașcolară dlui X i se acordă mulțumiri ministeriale“ nu poate fi decât o mască în unele cazuri.

Cerem deci să se arate faptele recompensate (căci credem că ele se recompensează iar nu individul).

Propunerea de mai sus o dorim realizată, pentru ca recompensa să fie ceiace legiuitorul a voit și ceiace noi am dorit „un tonic“.

Ș'acum un cuvânt către cei mulți — necunoscuți — ce muncesc în locuri tot atât de puțin cunoscute ca și ei.

Voi colegi, cari nu v'ați văzut încă numele în pomelnicul recompensaților, nu disperați,

Nu disperați, fiindcă mai mult decât acea recompensă oficială voi — poate — o aveți pe cealaltă — și mai superioară — pe cea suflătoare..

Recompensele se vor răläci și de aci'nainte — poate — tot la cei ce le-au mai avut !

Vă trebuie tonic ? Nu sus ci jos îl găsiți !

Jos, jos, tot mai jos și mai lângă voi căutați-l că-l veți găsi !

Tonicul — recompensa supremă — o găsiți în școala voastră, în satul vostru, în voi înșivă..

N'ați găsit încă acea recompensă — minune ?

Căutați-o că — sigur — e lângă voi !..

Nicolae D. Marin.

Copilul de azi și omul de mâine

Faptul că trăești cea mai mare parte din viață în mijlocul copiilor de școală, e natural ca să-i cunoști sau să dorești să-i cunoști nu numai în orele de clasă — la lecții — când cel mult poți să le observi imediatele însușiri — ci și sub alte laturi ale unui viitor mai îndepărtat. Una dintre curiozitățile mele a fost dorința de-a ști ce profesii doresc copiii și de ce o doresc. De cele mai multe ori alegerea profesiei e determinată de-o întâm-

plare neînsemnată pentru noi, uneori chiar naivă; de alte ori strecurând o încurajare, copilul se crede apt pentru toată viața.

Să luăm exemple.

Fetele, în general, sunt mai idealiste. Idealiste, în sensul de-a fi cochete, Cele mai multe vor să se facă croitorese (ca să-și acă haine frumoase); altele aviatore, să zboare în înălțimi; sau balerine sau... călugărițe. Și curios! Viitoarea călugăriță e o fată veselă, drăguță dar foarte desordonată; probabil o atrage călugăria fiindcă simte nevoia unei compensații.

O altă fetiță care are oroare de școală dorește să se facă lucrătoare la Dermata, fiindcă „acolo nu face clasă”. Poate a auzit și ea de mecanizarea și distribuirea muncii dela fabrici și preferă munca mâinilor, muncii intelectuale.

Câteva fetițe doresc să se facă învățătoare și au explicat de ce: din dragoste pentru copiii mici ca să-i învețe lucruri frumoase. Asupra acestui punct, învățătorul poate foarte bine să îndrumeze viitorul coleg, fiindcă micii învățăcei cari mai târziu vor pleca și ei în micul cătun; sunt sub mâna și ochii lui; ei de mici sunt dornici să învețe pe alții; de mici fac pe învățătorul și totul depinde de învățător, ca să-i îndrumeze în această direcție.

Fetele sunt egoiste în idealismul lor.

Băieții sunt exagerați în materialismul lor.

Aproape toți vor să se facă mecanici la Rapid sau pantofari sau frizeri. Unul vrea să se facă frizer fiindcă veșnic vine netuns la școală și mi-a mărturisit că și din altă cauză: fiindcă într'o zi ia tăiat părul fratelui mai mic și-i place. Unul dorește să se facă olișer, fiindcă este o carieră frumoasă și în timp de pace și în timp de războiu.

Dar, după cum e și natural, copilul nefiind statornic nici în fapte, nici în vorbe, azi am observat mai multe. Viitoarea balerină nu-i mai place să fie balerină; s'a hotărât pentru a fi dentistă ca să „umble cu cleștele în gura oamenilor.” Viitoarea călugăriță se va face croitoreasă, fiindcă a auzit că la mănăstire o pune să păzească găștele.

Și băieții s'au răsândit. Ca să fii mecanic la rapid înseamnă să-ți pui veșnic vieța în primejdie; foștii viitori croitori s'au hotărât pentru seminarul pedagogic.

Așa e roata vieții: are mai multe spițe.

Carul se reazimă pe toate.

Eugenia Mureșanu

Pagina „asociației învățătorilor“

Dela „asociația centrală“ București :

I. Aducem la cunoștința tuturor colegilor că sediul asociației generale a învățătorilor e în strada Gogu Cantacuzino No. 49. — Cei ce vor merge în Capitală și vor dori să meargă pela asociație, vor cobori la stația de tramvai dela statuia Rosetti.

II. Revista „Școala și Viața“ va apare zilele acestea și se va expedia tuturor membrilor, la curent cu abonamentul.

III. Pe locul donat Ministerului Instrucțiunii Publice de către Casa Regională, se va ridica un sanatoriu pentru învățători. — În acest scop, Ministerul Instrucțiunii Publice va pune la dispoziția asociației suma de 2.000.000 lei, pentruca'ntr'un viitor apropiat s'avem la Predeal un sanatoriu atât de necesar.

Dela „asociația județeană“, Cluj :

I. Dorind ca asociația noastră județeană să pășească la realizări, facem un modest dar călduros apel la colegii desenatori. Iată despre ce este vorba : dorim ca pentru anul 1936 să facem un calendar de perete, al cărui proprietar să fie asociația județeană. În consecință, rugăm pe colegii desenatori să și dea obolul lor, lucrându-i chenarul (dacă se poate cu subiecte din viața școlară sau din viața noastră profesională). Calendarul va fi presărat și cu câteva scene ce rămân la latitudinea colegilor desenatori. Asociația județeană va forma un juriu care să aleagă desenul cel mai simbolic. Din toată sărăcia sa, asociația va institui și câteva modeste premii — în bani — pentru această acțiune. Dorim ca dela acest concurs să nu lipsească colegul Cornel Moza din Sânpentru (cel care ne-a ilustrat coperta „Amicului Școlai“) și nici colegul Vasile Moldovan din Cojocna (cel care ilustrează propria sa revistă „Vlăstarul Câmpiei“).

II. Aducem la cunoștința colegilor — pe această cale — că cel ce și-a luat angajamentul să conducă această pagină a „asociației învățătorilor“ o face numai în calitatea de membru devotat al asociației. Dânsul nu este în comitet așa că n'are decât calitatea să difuzeze informațiile și când crede, să dea sugestii. Celelalte : gestiuni, programe, bugete, etc. cad în sarcina comitetului prezidat de dl Ilieș dela șc. No. 5 Cluj.

III. Pentruca „asociația județeană” să-și poată achita obligația față de regională și centru, colegii sunt rugați să se supună dispozițiilor ei.

IV. Asociația județeană aduce mulțumiri pe această cale revistei „Amicul Școlii” că-i pune la dispoziție o filă-două, în fiecare număr.

Nicolae D. Marin, inv.

Centrul de interes „Iarna“

(pentru șc. de copii mici)

Am crezut nemerit a da o schemă a centrului de interes „Iarna”, acum când suntem în acest anotimp, care prezintă un interes deosebit copiilor, prin aspectele variate și prin jocurile ce le oferă iarna, fără a avea pretenția că aduc ceva nou.

De această schemă mă folosesc în fiecare an la tratarea centrului de interes „Iarna” timp de 3—4 săptămâni, cu schimbări de povestiri, poezii, cântece, modele pentru ocupațiuni.

Durata tratării este în funcție de copii și educatoare.

Ex. de vorbire — Observații asupra timpului (frig, ger, ninsoare-vânt, vifor etc.); hrana, îmbrăcămintea din timpul iernii; jocurile copiilor; îngrijirile ce trebuiesc date degerațiilor; sobele de încălzit; pădurea de unde se aduc lemnele pentru foc etc.

Ex. de observare — Zăpada; ghiața; sania; patinele; bradul de Crăciun; lupul etc.

Povestiri — Povestiri în legătură cu iarna; ajutorarea săracilor întâmplări dela săniat; povestea bradului etc.

Poezii — „Omul de zăpadă”. Necunoscând autorul, dau aci poezia:

Un copil este omul de zăpadă, îmbrăcat în alb, poate fi și cu șorț alb.

Câțiva copii îl aranjează ca pe omul de zăpadă, unul îi așează pe cap o căciulă, altul îi pune sub un braț o mătură sau un băț, altul îi aranjează mâna cealaltă pe lângă corp, sau în altă poziție, apoi se dau departe, privind la omul de zăpadă.

Copilul „Omul de zăpadă” spune poezia:

Omul de zăpadă.

Măi băeți, ce stați în drum!

Eu sunt om întreg acum.
Am căciulă, ochi și nas,
Chiar gropițe în obraji.
Dar sunt tare năcăjit,
Când văd soarele,

M'am topit ! (Copilul se lasă jos simulând topitul).

Sunt poezii în legătură cu acest centru de interes, potrivite pentru șc. de copii mici de : Sevesta Dumitriu, Biciulescu, Saxu, etc.

Ed. Fizica. — Pe lângă obicinuitele exerciții de gimnastică, gimnastică cu povestire, „Tăierea lemnelor“ din „Ciripit de păsărele“ de Teodosiu ; joc cu bulgări de zăpadă în curtea școlii, etc.

Cântec. — „Numai e verdeață“ din volumul de cântece de Banulescu și Saxu ; „Sănuiță“ din „Ciripit de păsărele“ ; „Cu sănioara“ din „Lucrarea cu caracter pedagogic“ de Eleonora Popescu.

Desen. — Desen liber pe tăblițe în legătură cu ex. de observare, scene dintr'o povestire, poezie.

Pe hârtie sau carton de culoare închisă ; un om de zăpadă, ninsoarea, etc.

Modelaj. — Din zăpadă în curte, un om de zăpadă.

Din plastilină : sania, patina, etc. Modelaj liber ca și desenul

Indoitori. — Bradul din revista „Copilul“ No. 3-4—1934.

Cartonaj. — Iarna.

Decupaj, lipituri. — O friză „Iarna“. Inv. se poate inspira din revista „Copilul“ No. 7—1933.

Toate ocupațiunile se pot face în legătură cu centrul de interes „Iarna“.

Maria Irimescu,

Inv. șc. de copii mici No. 7 Cluj

Tablou

de numerele ce poartă Statele personate ale învățătorilor din județul nostru.

Pop Maxim 31.640, Popei A. Iorgu 31.648, Rogozea Valeria 31.666, Rețe Ana 31.664, Rotenbiller Margareta 31.668, Runcu Teodor 31.669, Rotar Aurel 31.667, Reuter Letiția 31.665, Rusu Onisim 31.671, Rusu Hermina măr. Colțea 31.674, Rațiu Octavian 33699, Răducan Niță 33681, Racoți George 40524, Racovițan

m. Pintea Alexandrina 40542, Rădulescu Elena 19, Serdean Vasile 31691, Szász Iosif 31712, Székely Ioan 31713, Szacs vay Ana 31711, Sturza Ioan 31706, Simu Sofia măr. Macavei 31693, Selicean Maria 31685, Stefănescu Petre 31697, Szikzay Estera 31717, Szikszay Raveca 31692, Sándorházi Friederic 31683, Stanciu Iuliana 31700, Stelea Gheorghe 31699, Sterzinger Maria 31701, Suteu Traian 31938, Sopa Paraschiva 31690, Serban Cornelia 31688, Stăncioiu Vasile 34029, Schweninger Ecaterina 33690, Simu Maria 33660, Suteu Amalia 33697, Suci u Maria 33197, Stănescu Elvira 31300, Spălățelu Maria 31489, Sabău Mihai 31680, Suceavă Octavian 31448, Székely Margareta măr. Muransky 31714, Simu Ana măr. Minescu 27582, Trifu Vasile 31737, Teleky Irma 41730, Teleky Iosif 31729, Tătaru Stefan 31727, Turcan Pavel 31741, Tulea Alexandru 31740, Turcu Ionel 31743, Todoran Izidor 31735, Tămășan Aurel 31725, Tulbure Ioan 31738, Tâlnița Gheorghe 31734, Truța Valeria 33664, Tăuțan Dumitru 33687, Tămaș Nicolae 33692, Tîbenschi Vasile 34033, Tulbure Aurel 31705, Török Francisc 20983, Toma Ioan 31476, Tomuș Ana 31676, Tămaș Margareta măr. Pop 31722, Ungurean Florica 31747, Vereș Vasile 31756, Vass Elena 31750, Vincze Andrei 31763, Vasu Dumitru 31753, Viciu Alexă 31759, Vereș Nicolae 31161, Vasiliu Octavian 31751, Vilt Gizela 31761, Vălcov Timofteiu 33192, Végh Béla 33694, Vlad I. Zaharie 31443, Vișineschi Victoria 40544, Wach Gizela 31522, Zăhan Ileana măr. Loga 33699.

Celoriaiți învățători încă nu li s'au fixat numerele pe statele lor personale.

Recompense învățătoarești

II.

On. Minister a aprobat să se mai aducă mulțumiri în anul 1934 și următorilor învățători, cari din greșeală n'au fost publicați în numărul trecut al revistei noastre :

1. *Valeria Marchiș* dela școala din Feleac, pentru activitatea extrașcolară. 2. *Vasile Trifu* dela școala din Suceag, pentru activitatea rodnică extrașcolară. 3. *Aurel Mitrea* dela școala din Huiediu, pentru activitatea școlară și conducerea înțeleaptă a agendelor directorale (ord. No. 52331—1934). 4. *Aurel Tămășan* dela

școala No. 2 din Cluj, pentru progres foarte bun la clasă. — 5. *Elena Șenchea și Ghizela Vilt* dela școala No. 7 din Cluj, apoi *Alexandrina Sorohan și Veronica Popișan* dela școala No. 2 din Cluj, pentru frumoase rezultate obținute în clasă cu elevii. — 6. *Francisc Mihaly* din Bonțida, pentru progresul realizat cu elevii la obiectele naționale. — 7. *Grigorie Ghiroagă* din Palatca, pentru că a obținut fără amenzi o frecvență foarte bună și a dezvoltat o frumoasă activitate școlară și extrașcolară.

Partea oficială

Toate ordinele și circularele, ce se vor publica în partea aceasta a revistei, vor trebui să fie imediat înregistrate și executate conștiențios de către cei vizajați.

REVIZORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI CLUJ

Către toate școlile primare și grădinile de copii din județ

No. 318—1935. / Central University Library Cluj

Vă trimitem spre conformare copia ordinului de mai jos :

Copie. — Ministerul Instrucțiunii Publice. Direcțiunea I. Învățământului Primar-Normal. Biuroul Activ și Control. No. 222397
12 Ianuarie 1935.

Domnule Revizor Școlar, Vă facem cunoscut că, Ministerul având în vedere intervențiunea făcută de Ministerul Sănătății, Muncii și Ocrotirilor Sociale prin adresa No. 6042 din 8 Decembrie 1934, a aprobat ca direcțiile școalelor primare să dea tot concursul surorilor de ocrotire, care în programul lor înglobează și vizitarea școalelor, spre a face demonstrații practice, cu scopul de a infiltra în copii simțul și datoria pentru întărirea sănătății sale și apărarea sănătății altora.

În acest scop s'a aprobat ca prima jumătate de oră săptămânal, surorile de ocrotire să viziteze școalele primare, spre a face demonstrații din domeniul igienei pentru întărirea sănătății publice.

Aducându-vă la cunoștință cele de mai sus, sunteți rugat să puneți în vedere școlilor din județul Dvoastră, să se dea tot concursul în acest scop. — p. Consilier Director General (ss) Al. Voinescu. — Șeful serviciului Subdirector (ss) F. Theodoru.

No. 361—1935

Avem onoare a Vă face cunoscut că, Ministerul prin ordinul No. 90448—1934 din 18 Ianuarie 1935 ne încunoștințează că, nefiind în buget prevăzute gradațiile de merit nu se pot plăti asemenea gradații în prezent.

Se vor avea în vedere la bugetul viitor.

No. 399—1935

Vă comunicăm spre luare la cunoștință copia ordinului următor :

Copie. — Ministerul Instrucțiunii Publice. Direcțiunea I. Inv. Primar-Normal. Biuroul Ad-tiv și Control. 22 Ianuarie 1935.

Domnule Revizor Școlar, Avem onoare a Vă aduce la cunoștință că. pentru organizarea pregătirii premilitare, majoritatea șefilor de centre și subcentre, cum și parte din instructori sunt învățători, și deci au obligația să ia parte la Cercurile culturale ale acestora, care au loc lunar într'o Duminică, adică, într'una din zilele când trebuie să activeze și în pregătirea premilitară.

Pentru a nu se pierde $\frac{1}{4}$ din ședințele cu tineretul — în cazul că șeful de centru sau subcentru va lua parte la cercul cultural — cum și pentru motivul că, fiecare șef de centru și subcentru este obligat, conform regulamentului P. P., să dea cel puțin o șezătoare culturală lunar pentru pregătirea premilitară.

Ministerul a aprobat participarea învățătorilor la ședințele centrelor premilitare și se scutesc de cercurile culturale când iau parte la educația premilitară.

Comunicați învățătorilor ce sunt chemați la aceste cercuri.

Consilier Director General (ss) P. Ghițescu. — Șeful serv. Subdirector (ss) F. Theodoru.

No. 72—1935.

Către școlile primare confesionale din județ

În baza ord. Onor. Minister No. 227592—1934, avem onoare a Vă face cunoscut că întrucât Dnii inspectori nu au putut să verifice până la 22 Dec. 1934 cunoștințele de limba română ale tuturor profesorilor și învățătorilor minoritari, Ministerul a dispus ca examenul de limba română, fixat pe ziua de 9 Ianuarie 1935, să se amâne pe ziua de 6 Maiu 1935.

No. 449—1935.

Vă comunicăm spre conformare copia ordinului de mai jos:

Copie. — Ministerul Instrucțiunii Publice al Cultelor și Artelor. Direcțiunea Învățământului Primar. Biuroul B. No. 20105.

Domnule Revizor, Avem onoare a Vă ruga să binevoști a comunica tuturor școalelor primare din regiunea Dvs. că Ministerul le recomandă să dea concursul, în mod cu totul benevol, cumpărând mărtișorul elaborat de Liga Apărării contra Atacurilor Aeriene, prețul fiind de 10 lei bucata, mărtișor ce-l vinde cu ocazia zilei de 1 Martie 1935.

Acest mărtișor, însă cu panglicuță de mătase tricoloră și cu acelaș preț, îl vinde și cu ocazia zilelor de 10 Mai și 8 Iunie.

p. Ministru, (ss) Al. Voinescu. Șeful Serv. (ss) F. Theodoru.

No. 446—1935

Tipografia „Datina Românească“ din Vălenii de Munte, jud. Prahova, a tipărit „Calendarul Istoric“ de dl Profesor Universitar Nicolae Iorga.

Ministerul apreciind această lucrare, calendarul fiind un îndreptar cultural pentru învățători și școli, îl recomandă cu toată bunăvoința, să fie cumpărat de școli și învățători, a cărui cost este 50 lei, însă fără să le fie impus.

Revizor, *M. Sasu*

Banca Populară „Solidaritatea“ a corpului didactic primar din județul Cluj

No. 1—1935.

Onor. membrii ai băncii noastre prin prezenta sunt încunoscuiți că, începând cu luna Februarie a. c., orele oficiale la bancă s'au statorit în zilele de **Marti** și **Vineri** a fiecărui săptămâni, între orele 10—12 a. m. Numai în zilele și orele aceste se vor putea face la bancă operațiuni de incasări și plăți. Cluj, la 1 Februarie 1935.

Președinte, *M. Sasu*.

Casier, *Tr. Zinveliu*.

Informațiuni

— Salarele pe Ianuarie corente au fost ordonanțate, dar, până la punerea sub tipar a revistei, n'am putut afla când se vor acțiua de către Administrația financiară.

— Ministerul Instrucțiunii a repartizat global numerii titlurilor pentru toate sumele subscrise de învățătorii noștri la împrumutul de înzestrare prin Serviciul local de Învățământ Cluj. Acest Serviciu a făcut apoi repartiziția nominală a titlurilor pentru toți subscriitorii. Aceste lucrări sunt încheiate cu data de 31 Ianuarie a. c.: comunicarea numerilor titlurilor către cei interesați urmează să se facă cu cea mare urgență posibilă. Repartizarea nominală a titlurilor fiind terminată până la data de 1 Februarie, toți aceia, cari au semnat la împrumut prin Serviciul susamintit, vor participa în mod normal la tragerile respective.

— On. Minister al Instrucțiunii cu ord. No. 228129—1934 a avertizat școala primară rom. cat. din Cojocna și școala primară reformată din Vălenii pentru progresul slab la limba română.

Tipografia „HERMES“ Cluj, Str. Minorităților No. 2.

AMICUL ȘCOALEI

apare de două ori pe lună;
afară de lunile de vacanță.

Abonamentul :

120 lei pe un an pentru
învățători și
150 „ ptr. comitetele
școlare și par-
ticulari.

Primim bucuros colabora-
rea oricărui învățător, care
are un gând curat de împă-
rțășit și o vorbă cuminte
pentru colegii săi. Rugăm
ca articolele să fie cât mai
scurte; scrise concis, citet
și pe o singură pagină. —
Fiecare autor va răspunde
însă personal de scrisul său

Redacția și
Administrația : **Revizoratul școlar, Cluj**

CUPRINSUL:

CONSTANTIN D. MUNTEANU : In noul an.

MARIA N. D. MARIN : Activitatea învăță-
toarelor.

N. D. MARIN : Tonicul recompenselor.

EUGENIA MURESANU : Copilul de azi și
omul de mâine.

N. D. MARIN : Pagina asociației învățătorilor

MARIA IRIMESCU : Centrul de interes
„Iarna“.

Tablou de numerele ce poartă Statele per-
sonale ale învățătorilor din județul nostru

Recompense învățătoarești

Partea oficială.

Banca Populară „Solidaritatea“ a corpului
didactic primar din județul Cluj.

Informațiuni